

Məmmədhüseyn Şəhriyar

“Heydərbabaya salam” əsərindən parça

Bayram idi, gecəquşu oxurdu,
Adaxlı qız bəy corabın toxurdu,
Hər kəs şalın bir bacadan soxurdu,
Ay nə gözəl qaydadı şal sallamaq,
Bəy şalına bayramlığın bağlamaq.

Şal istədim mən də evdə ağladım,
Bir şal alıb tez belimə bağladım,
Qulamgilə qaçdım, şalı salladım,
Fatma xala mənə corab bağladı,
Xan nənəmi yada salıb ağladı.

Heydərbaba, Mirzəmmədin baxçası,
Baxçaların turşaşirin alçası,
Gəlinlərin düzmələri, taxçası,
Hey düzülər gözlərimin rəfində,
Xeymə vurur xatirələr səfində.

Bayram olub, qızıl palçıq əzərlər,
Naxış vurub otaqları bəzərlər,
Taxçalarda düzmələri düzərlər,
Qız gəlinin fındıqçası, hənəsi,
Həvəslənər anası, qaynanası.

Bakıcının sözü, sovu, kağızı,
Çərşənbənin girdəkanı, cövizi,
Qızlar deyər: “Atıl-matıl çərşənbə,
Ayna təkin bəxtim açıl, çərşənbə”.

Yumurtanı göyçək, güllü boyardıq,
Çaqqışdırıb, sınaqların soyardıq,
Oynamaqdan bircə mægər doyardıq?
Əli mənə yaşıl aşiq verərdi,
İrza mənə novruzgülü dərərdi.

“Heydərbabaya salam” poeməsindən parça // Şəhriyar M. Seçilmiş əsərləri. – Bakı : Çaşıoğlu, 2004. – S.246-247.